

31997R2027

1997 10 17

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 285/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2027/97

1997 m. spalio 9 d.

dėl oro vežėjo atsakomybės nelaimingų atsitikimų atveju

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 84 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,veikdama Sutarties 189c straipsnyje nustatyta tvarka ⁽³⁾,

(1) kadangi laikantis bendros transporto politikos reikia padidinti nelaimingus atsitikimus patyrusių keleivių apsaugą;

(2) kadangi atsakomybės nelaimingų atsitikimų atveju taisyklės reglamentuoja 1929 m. spalio 12 d. Varšuvoje pasirašyta Konvencija dėl tam tikrų tarptautinių oro transporto vežimų taisyklių unifikavimo arba ta Konvencija su pakeitimais, padarytais 1955 m. rugsėjo 28 d. Hagoje, ir 1961 m. rugsėjo 18 d. Gvadalacharoje sudaryta Konvencija–nesvarbu, kuri iš jų būtų taikoma, toliau kiekviena vadinama „Varšuvos konvencija“; kadangi Varšuvos konvencija pasaulyje yra taikoma ir keleiviams, ir oro vežėjams;

(3) kadangi Varšuvos konvencijos nustatytos atsakomybės ribos pagal šiandieninius ekonomikos ir socialinius standartus yra pernelyg žemos ir dažnai tampa ilgų teismo procesų, kenkiančių oro transporto įvaizdžiui, priežastimi; kadangi dėl to valstybės narės jau yra įvairiai padidinusios tas atsakomybės ribas ir vidaus aviacijos rinkoje jau egzistuoja skirtingos vežimo nuostatos ir sąlygos;

(4) kadangi reikia atsižvelgti ir į tai, kad Varšuvos konvencija yra taikoma tik tarptautiniam transportui; kadangi vidaus aviacijos rinkoje skirtumas tarp vidaus ir tarptautinio transporto buvo panaikintas; kadangi dėl to ir vidaus, ir tarptautiniam transportui reikėtų nustatyti tą patį atsakomybės lygį ir pobūdį;

(5) kadangi gerokai vėluojama iš naujo peržiūrėti ir pataisyti visą Varšuvos konvenciją ir ateityje bus pateiktos vienos desnės ir plačiau tarptautiniu mastu taikytinos nuostatos dėl oro vežėjo atsakomybės nelaimingų atsitikimų atveju; kadangi daugiašalėse derybose ir toliau turėtų būti stengiamasi didinti Varšuvos konvencijoje nustatytas atsakomybės ribas;

(6) kadangi pagal subsidiarumo principą derėtų Bendrijos lygiu imtis priemonių, kurios padėtų suderinti oro vežėjų atsakomybės reikalus ir galėtų būti gairėmis gerinant keleivių apsaugą visame pasaulyje;

(7) kadangi reikia panaikinti visas pinigines atsakomybės ribas, kaip apibrėžta Varšuvos konvencijos 22 straipsnio 1 dalyje, arba kitas teises ar sutartines ribas atsižvelgiant į šiuo metu tarptautiniu mastu egzistuojančias tendencijas;

(8) kadangi, siekiant išvengti atvejų, kai nukentėjusiems dėl nelaimingų atsitikimų neatlyginama žala, Bendrijos oro vežėjai, jei pagal Varšuvos konvencijos 17 straipsnį pareiškiamas reikalavimas dėl keleivio mirties, sužeidimo ar kitokio kūno sužalojimo, neturėtų turėti galimybės iki tam tikros ribos pasinaudoti jokiais gynybos argumentais pagal Varšuvos konvencijos 20 straipsnio 1 dalį;

(9) kadangi Bendrijos oro vežėjai gali būti atleidžiami nuo atsakomybės tais atvejais, kai keleivis nukenčia ir dėl savo paties neatsargumo;

(10) kadangi šiuo reglamentu nustatomas pareigas reikia aiškinti atsižvelgiant į 1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2407/92 dėl oro vežėjų licencijavimo ⁽⁴⁾ 7 straipsnį; kadangi šiuo atžvilgiu Bendrijos oro vežėjai turėtų būti iki tam tikros šiaame reglamente nustatytos ribos apsidraudę;

(11) kadangi Bendrijos oro vežėjai turėtų visada turėti teisę pareikšti ieškinį trečiosioms sutarties šalims;

(12) kadangi neatidėliotini išankstiniai mokėjimai gali labai padėti nukentėjusiems keleiviams ar fiziniams asmenims, turintiems teisę gauti kompensaciją, atlyginant neatidėliotinas išlaidas po oro eismo nelaimingo atsitikimo;

⁽¹⁾ OL C 104, 1996 4 10, p. 18 ir OL C 29, 1997 1 30, p. 10.

⁽²⁾ OL C 212, 1996 7 22, p. 38.

⁽³⁾ 1996 m. rugsėjo 17 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 320, 1996 10 28, p. 30), 1997 m. vasario 24 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 123, 1997 4 21, p. 89) ir 1997 m. gegužės 29 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 182, 1997 6 16).

⁽⁴⁾ OL L 240, 1992 8 24, p. 1.

- (13) kadangi taisyklės, reglamentuojančios atsakomybės pobūdį ir ribojimą keleivio mirties, sužeidimo ar kitokio kūno sužalojimo atveju, yra vežėjo ir keleivio sudaromos oro transporto vežimo sutarties nuostatų ir sąlygų dalis; kadangi, siekiant sumažinti riziką iškreipti konkurenciją, trečiųjų šalių vežėjai turėtų atitinkamai informuoti keleivius apie savo vežimo sąlygas;
- (14) kadangi šiame reglamente numatytas pinigines ribas būtina iš naujo svarstyti, kad būtų galima atsižvelgti į ekonominius pokyčius ir pokyčius tarptautiniuose forumuose;
- (15) kadangi Tarptautinė civilinės aviacijos organizacija (ICAO) šiuo metu iš naujo svarsto Varšuvos konvenciją; kadangi, laukiant šio svarstymo rezultatų, laikinos priemonės, kurių imasi Bendrija, pagerins keleivių apsaugą; kadangi Taryba turėtų iš naujo svastyti šį reglamentą, kai tik pasibaigs svarstymas ICAO,
- d) „ekiu“ – tai apskaitos vienetas pagal Sutarties 207 ir 209 straipsnius sudarant bendrą Europos Bendrijų biudžetą;
- e) „SST“ – tai specialioji skolinimosi teisė, kaip apibrėžta Tarpautinio valiutos fondo;
- f) „Varšuvos konvencija“ – tai 1929 m. spalio 12 d. Varšuvoje pasirašyta konvencija dėl tam tikrų tarptautinių oro transporto vežimų taisyklių unifikavimo arba Varšuvos konvencija su pakeitimais, padarytais 1955 m. rugsėjo 28 d. Hagoje, ir Konvencija, papildanti Varšuvos konvenciją, priimta 1961 m. rugsėjo 18 d. Gvadalarchoje? nesvarbu, kuri iš jų būtų taikoma keleivių vežimo sutarčiai, kartu su visais ją papildančiais, su ja susijusiais ir galiojančiais tarptautiniais dokumentais.
2. Šiame reglamente vartojamos sąvokos, neapibrėžtos 1 dalyje, atitinka sąvokas, vartojamas Varšuvos konvencijoje.

3 straipsnis

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato Bendrijos oro vežėjų pareigas, susijusias su atsakomybe keleiviams už nelaimingų atsitikimų metu padarytą žalą keleivio mirties, sužeidimo ar kitokio kūno sužalojimo atveju, jei nelaimingas atsitikimas, dėl kurio buvo padaryta tokia žala, įvyko skrendant orlaiviu ar vykstant kokiems nors įlaipinimo į orlaivį ar išlaipinimo iš jo veiksams.

Šis reglamentas taip pat paaiškina kai kuriuos Bendrijos oro vežėjams keliamus draudimo reikalavimus.

Be to, šis reglamentas nustato kai kuriuos reikalavimus dėl informacijos, kurią turi teikti už Bendrijos ribų įsisteigę oro vežėjai, atliekantys skrydžius į Bendriją, iš jos arba joje.

2 straipsnis

1. Šiame reglamente:

- a) „oro vežėjas“ – tai oro transporto įmonė, turinti galiojančią veiklos licenciją;
- b) „Bendrijos oro vežėjas“ – tai oro vežėjas, turintis galiojančią veiklos licenciją, valstybės narės išduotą pagal Reglamento (EEB) Nr. 2407/92 nuostatas;
- c) „asmuo, turintis teisę gauti kompensaciją“ – tai keleivis arba kitas asmuo, turintis teisę pagal taikytiną teisę reikalauti kompensacijos už tą keleivį;

- a) Bendrijos oro vežėjo atsakomybei už keleivio patirtą žalą dėl mirties, sužeidimo ar kitokio kūno sužalojimo įvykus nelaimingam atsitikimui netaikomos jokios įstatymo, konvencijos ar sutarties nustatytos finansinės ribos.
- b) Reglamento (EEB) Nr. 2407/92 7 straipsnyje numatyta pareiga apsidrausti yra suprantama kaip reikalavimas, kad Bendrijos oro vežėjas būtų apdraustas iki 2 dalyje reikalaujamos atsakomybės ribos ir dar daugiau, tačiau iki pagrįsto lygio.
2. Esant žalai, neviršijančiai ekiu sumos, prilygstančios 100 000 SST, Bendrijos oro vežėjas neneigia savo atsakomybės įrodinėdamas, jog jis arba jo atstovai ėmėsi visų būtinų priemonių, kad tos žalos išvengtų, arba jog jam ar jiems buvo neįmanoma tokių priemonių imtis.
3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, jei Bendrijos oro vežėjas įrodo, kad žala buvo padaryta dėl sužeisto ar mirusio keleivio neatsargumo arba jam prisidedant prie žalos atsiradimo, vežėjas gali būti visai arba iš dalies atleistas nuo atsakomybės pagal taikytiną teisę.

4 straipsnis

Jei per nelaimingą atsitikimą keleivis miršta, yra sužeidžiamas ar patiria kokią nors kitą kūno sužalojimą, jokia šio reglamento nuostata

- a) nereiškia, kad Bendrijos oro vežėjas yra vienintelė šalis, atsakinga už žalos atlyginimą; arba
- b) neriboja jokių Bendrijos oro vežėjo teisių siekti, kad kuri nors kita šalis prisidėtų prie nuostolių atlyginimo ar juos atlygintų pagal taikytiną teisę.

5 straipsnis

1. Bendrijos oro vežėjas nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per penkiolika dienų po to, kai buvo nustatyta fizinio asmens, turinčio teisę gauti kompensaciją, tapatybė, išmoka tokius išankstinius mokėjimus, kokie gali būti reikalingi neatidėliotinoms ekonominėms reikmėms tenkinti proporcingai įvertinus patirtus sunkumus.

2. Nepažeidžiant 1 dalies, išankstinis mokėjimas vienam keleiviui mirties atveju yra ne mažesnis kaip ekiu suma, prilygstanti 15 000 SST.

3. Išankstinis mokėjimas nėra atsakomybės pripažinimas ir gali būti padengiamas išmokant paskesnes sumas remiantis Bendrijos oro vežėjo atsakomybe, bet nėra grąžintinas, išskyrus 3 straipsnio 3 dalyje numatytus atvejus arba tuomet, kai vėliau įrodoma, kad žala buvo padaryta dėl išankstinį mokėjimą gavusio asmens neatsargumo ar jam prisidedant prie žalos atsiradimo arba kai tas asmuo neturi teisės gauti kompensaciją.

6 straipsnis

1. 3 ir 5 straipsnių nuostatos įtraukiamos į Bendrijos oro vežėjo vežimo sąlygas.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge, 1997 m. spalio 9 d.

2. Atitinkama informacija apie 3 ir 5 straipsnių nuostatas keleivių prašymu yra teikiama Bendrijos oro vežėjų agentūrose, kelionių agentūrose, keleivių registracijos ir bilietų pardavimo vietose. Biliete ar jį pakeičiančiame dokumente aiškiai ir suprantama kalba pateikiama tų reikalavimų santrauka.

3. Už Bendrijos ribų įsisteigę oro vežėjai, atliekantys skrydžius į Bendriją, iš jos ar joje ir netaikantys 3 ir 5 straipsniuose minėtų nuostatų, apie tai konkrečiai ir aiškiai informuoja keleivius, kai jie perka bilietus vežėjų agentūrose ar keleivių registracijos vietose, esančiose valstybės narės teritorijoje. Oro vežėjai nustatyta forma pateikia keleiviams informaciją apie savo sąlygas. Tai, kad biliete ar jį pakeičiančiame dokumente nurodyta tik atsakomybės riba, nelaikoma pakankama informacija.

7 straipsnis

Ne vėliau kaip praėjus dvejiems metams nuo šio reglamento įsigaliojimo Komisija parengia pranešimą apie šio reglamento taikymą, kuriame, *inter alia*, atsižvelgiama į ekonominius pokyčius ir pokyčius tarptautiniuose forumuose. Tokiame pranešime kartu gali būti pateikiami pasiūlymai dėl šio reglamento keitimo.

8 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja praėjus vieneriems metams po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. DELVAUX-STEHRES